

For at tage det bagfra vil jeg lige først sige til fru Tove Videbæk fra Kristeligt Folkeparti: Vores forslag går ikke ud på, at de nuværende førtidspensionister skal visiteres en gang til. Jeg er fuldstændig enig med fru Tove Videbæk i, at de har været rigelige prøvelser igennem. Det, vi siger, er bare, at man skal have mulighed for at få en vurdering af, hvorvidt man økonomisk ville kunne få mere ud af at komme over på den nye ordning og få en højere indkomst, hvilket også SF's ordfører var inde på.

Så det, vi er optaget af, er at hæve indkomstniveauet hos de førtidspensionister, der har det allerdårligst. Det er det, som er vores hovedanke – den førtidspensionsreform, der træder i kraft den 1. januar, har partierne bag jo gjort meget ud af at sige vil være en kæmpe forbedring. Vi er uenige, vi mener, at for nogle vil det være en forringelse i forhold til de regler, der gælder i dag. Men for enkelte kan det være en forbedring, og for dem, hvor det kan være en forbedring, mener vi, at man skal have mulighed for at komme op på en højere ydelse.

Så vil jeg også sige til De Konservatives ordfører, at som jeg lige har sagt, er det altså ikke meningen, at samtlige nuværende førtidspensionister skal have revurderet deres sag og visiteres én gang til osv. Det er dem, der selv ønsker det, og som efter at have fået en gennemgang af de økonomiske fordele og ulemper har en mulighed for at komme op på en højere indkomst. Og der skal ikke foretages nye arbejdsprøvnninger eller andet.

Så kunne jeg forstå på Socialministeren, at det simpelt hen er for kompliceret at lave en sådan beregning af, hvorvidt det vil kunne betale sig eller ej. Det kan jeg ikke helt forstå, men det må vi jo så prøve at stille spørgsmål til, også fordi det jo, i hvert fald da pensionen blev vedtaget, blev fremstillet, som om det var en kæmpe forbedring i forhold til det nuværende. Så skulle man synes, at der så var blevet lavet nogle beregninger af, hvorvidt der var en økonomisk fordel i det eller ej. Men lige pludselig er det åbenbart nu mere kompliceret, og der må vi jo så kunne få nogle svar på, hvad det er, der gør det så meget mere kompliceret, end det var, da man vedtog reformen.

Til fru Eva Kjer Hansen vil jeg sige, at vi ikke ønsker at så tvivl om, hvem der kan få førtidspension, og hvem der kan få hvor meget. Vi ønsker sådan set, at det skal være de samme regler for alle, og at det helst skal være sådan, at alle

kan få en ydelse, der er tilstrækkelig høj til at leve af.

Så til fru Jette Jespersen fra Dansk Folkeparti: Som jeg lige var inde på i de korte bemærkninger, forstår jeg simpelt hen ikke, at det ikke er muligt for Dansk Folkeparti at sige, hvad det er, man mener. Det må være muligt at sige, hvad det er, man vil have afklaret, for at man kan afgøre, om man er for eller imod forslaget. Det kunne også være rart at få at vide, hvad grunden er til, at man sidst, vi behandlede forslaget, kunne støtte det fuldt ud og nu ikke kan meddele, om man vil støtte det eller ej. Men det kan vi forhåbentlig få afklaret under udvalgsbehandlingen, hvis ikke Dansk Folkeparti vil give deres mening til kende nu.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 33: Forslag til lov om ændring af lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og lov om kursus til højere forberedelseseksamen og om studieforberedende enkeltfagsundervisning for voksne m.v. (Deltagerbetaling, lokalråd m.v.).

Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs).
(Fremsat 10/10 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helga Moos (V):

Det her lovforslag har to hovedelementer. Det giver en højere frihedsgrad til amterne, og så er der deltagerbetalingen som et redskab for efterspørgselsstyring på uddannelserne.

Amterne får frihed til at vælge en forenkling af strukturen på voksenuddannelsescentrene, så forpligtelsen til at udbyde kernefag to steder